

(המשך מעמוד 26)

ומרחיקה אותו לסירוגין. תוך כדי שהיא מעוררת את יצריו. כאשר לא יכול היה ברנס הפרימיטיבי לעמוד עוד בלחץ הגור פני והנפשי, הוא המם את רחל, ביצע בה את זממו ואחר-כך חנק אותה בכתפית החזייה שלה, שאותה התירה לו רחל להי סיר מעליה במהלך המישחק שלה בו. אולם הודאתו של ברנס במישטרה עדיין לא היוותה סוף-פסק. עוד קודם שנפגש עם עורך-דין, החל ברנס טוען, כי ההור דאה נגבתה ממנו בלחץ של מכות, איור מים ואיימתן אפשרות לעצום את עיניו משך שלושה ימים רצופים.

הציבור, ששבע כבר כישלונות המישך טרה בפרשת רחל הלר, נטה להאמין לצ" עיר התמיר, כעל סיגנון-הדיבור המשכנע למרות חוסר-השכלתו והפרימיטיביות שלו. לרבים נדמה היה כי המישטרה עלתה שוב על מוקש, חשוד בכל מחיר.

מישפטו של ברנס היה אחד ממישפטי הרצח הארוכים בארץ. אם לא הממושך שבהם. הוא כלל עשרות רבות של ישי בות, כאשר לאחר הראשונות שבהן חר ליט בית-המישפט להיעזר ברשום-קול, במקום בקצוגנית. במהלכו נשמעו למעלה מ-70 עדים, מרביים עדי-הגנה, ונרשמו למעלה מ-3000 עמודי פרוטוקול.

המישפט נפתח במישפט-יוטא, לגבי קבילות ההודאה של ברנס במישטרה בי עיקבות תלונותיו על ההתעללות בו. פסק-הדין הארוך והמנומק של השופטים במישך פטיהוטא אומנם נוף חמורות במישטרה ובסגריניצב מרקוס, על שיטות-החקירה שלהם, אולם קיבל את ההודאות קבילות. עורך-הדין של ברנס, נחמן רם, הוסיף לדראמה, כאשר דרש משופטי בית-המישך פט לפסול עצמם, בעיקבות התבטאויות שלהם עם אישור קבילות הודאתו של מרשו במישטרה.

הסוד השמור:

מעצר האח

אם לא די היה במתח שבמישפט עצמו, הוסיפו מיספר פרשיות-לואי להעסיק את הציבור.

במקרה נודע כי לברנס היתה באותה תקופה חברה, צעירה בשם אודט המת-גוררת בצור-שלום הסמוכה לעכו. אשר אותה עמד לשאת לאשה. התגלה כי נקי בע כבר מועד לחתונה, הוזמן האולם והודפסו ההזמנות. ידיעה זו לא השתלבה בדימוי של אנס סאדיסטי וכוה, ללא ספק, היה רוצחה של רחל הלר.

אחד הסודות השמורים היה מעצרו של אחיו של עמוס, מרדכי ברנס. אחרי שהוגש כתב-האישום נגד עמוס נעצר מרדכי, המשרת עתה בצח"ל, באשמה שהזכירה את הי קע לפרשת אחיו, עמוס. הוא הוואשם בבעי לת קטינה. עדי בראונר הורה לשחרר את מרדכי בערבות, ולא להעמידו לדין עד שיסתיים מישפטו של עמוס, כדי שאיי אפשר יהיה לטעון שהפרקליטות ניסתה ליצור אוירה מחשידה נגד עמוס. עלידי מעצר אחיו באשמה שיש לה השלכות על אשמת-שלו.

עתה לאחר שגורדינו של עמוס נחרץ, תעמיד הפרקליטות לדין את אחיו מרדכי, כחשוד בבעילת הקטינה.

הרבה נשמות פגועות נותרו לאחר הפרשה בת 15 החודש של הקירת רצח רחל הלר. מלבד הכאב המובן, של מישפחתה של רחל, עבר יורם ביכונסקי שיבעה מדורי-גיהנום בעת היותו התשוד ברצח. מישפחתו נפגעה ורעייתו, אורלי, עמדה באומץ רב נגד הדימוי של בעלה. המכה האיומה שהונחתה על מישפחת עובד עבודות-הדחק של הקרן-הקיימת, אביו של עמוס, וליטוף האיוב שהיא תק בל עם מישפטו הצפוי של מרדכי, הם אסון נורא להורים.

קציני-מישטרה מעולים כחנא חדד ואבי רהם צמרת, יחד עם עשרות חוקריהם העוזרים, הוצגו בפני הציבור ככלי ריק. גם השופטים המחוייבים כאילו נשמנו לי רוחחה עם סיום המישפט. אפילו קולו של התובע עדי בראונר, אשר גייס את מלוא כישורו כדי להרשיע את ברנס, כאילו נחנק כאשר קם לבקש את עונש מאסר-העולם לעמוס ברנס.

האם הסתיימה הפרשה העגומה, אם כי המסעירה של רצח רחל הלר, עם גורי הדין שניתן השבוע, או שמא תמשך להי עסיק את הציבור, ולהציק לכל מי שקשור בה?

שני צעירים הקימו במו ידיהם את אחת מפילות החמד היפות בארץ

הבית המשותף שלהם גלריה-לאמנות — המאימת, ביופייה המדהים, על כל גלריה אחרת בארץ.

הסיפור כולו החל לפני כשנתיים, כאשר אריק ואברהם טיילו בסימטאותיה של יפו העתיקה יחד עם שני כלבי-הזאב שלהם, ברוטוס ומונה-ליוזה. לפתע נמלטו הכלבים מידי בעליהם בנביחות אדירות, ונכנסו לתוך החורבות שברחוב דולפיץ ביפו. אריק מיהר אחרי הכלבים, והגיע לבית מט" לגפול, אשר במרכזו החצר שלו ישבה ער" ביה ועל ידיה תלויים שלושה זאטוטים זבי-חוטם.

"מה אתה מחפש כאן?" שאלה הערבייה הנדהמת את האורה הבלתי-קרוא שהתפרץ לביתה. בהומור המיוחד לו, השיב לה אריק את התשובה הראשונה שעלתה על דעתו: "אני מחפש לקנות בית".

כעבור שבועיים בלבד נחתם חוזה המ" כירה והקנייה בין אריק ואברהם לבין בע" ליו הערביים של הבית. השניים החליטו לעבור לגור במקום והחלו — במרץ רב — לנקות את הריסות החורבה, לפנות את

הבעל-המיסעדן

אחד משני בעלי-הגלריה 13 וחצי ובעל הבית המקסיים שבו שוכנת הגלריה, אריק ואן-אסל, בפתח ביתו. אריק היה בעבר גנן ובעל-מיסעדה ברובע הלאטיני בפאריס, ולאחר שעלה לארץ הפך-אדריכל-פניס, והוכיח את כישורו בהקמת אחת מפילות-החמד בארץ, הגלריה ביפו.

מונמארטר ביפו

המחיצות שהקימו הדיירים הערביים בין החדרים השונים ובעיקר, לסלק טונות של אשפה וליכלוך.

לאחר שסיימו מלאכה זו גילו, כי בזכות ברוטוס ומונה-ליוזה הם רכשו להם פנינה אמיתית: בית גדול, כן שתי קומות, ר

ביתו ובגן הצמוד אליו. אך אריק לא אמר זאת מתוך כעס. המיסעדן הפריסאי לשעבר ואדריכל-הפנים כיום אוהב, יותר מכל, לארח אנשים. הר" כה אנשים, ושיהיו אנשים יפים. לשם כך הפכו הוא, וחברו אברהם אייזנברג, את

אם ריצ'ארד לביהארי היה רואד מה נעשה בכניסיה האדומה שהוא בנה, הוא בוודאי היה נהנה מכל ההתכונות שפאן, אמר בעיברית עילגת, בעלת מיב" טא צרפתי מודגש, אריק ואן-אסל, כש הוא סוקר את מאות הארחים שטיילו ב"

אחת מפילות הגן של אריק ואברהם, בו מוצגות תמונות מעל כנים מיוחדים ושם מוצבים פסלים על עמודים עתיקים, נשקפת אל מול הכניסיה האדומה. גם הבית שלהם היה שייך לכניסיה, שנבנתה על-ידי ריצ'ארד לביהארי.

בכחץ אחד מחדרי הגלריה, בה מוצגת עתה תערוכה שנושאה הוא תרנגולים. מילבד הצירים, שנאספו בעמל רב מבחירי הצירים בארץ, מוכרים אריק ואברהם ריהוט עתיק, כלי-מתכת עם פיתוחים ועבודות-קראמיקה של טובי האמנים.